

minus malum erat pueros illos mittere; ergo, etc.

Prob. min. Nisi eos misisset Simon, inimicitiam magnam sumpsisset ad populum Israel, id est populus Israel fuisset ei summe inimicus, ut eruitur ex versu 17, et haud dubie rebellando dixisset: *Quia non misit ei argentum, et pueros propterea (Jonathas) perit.* Ex altera parte jure poterat timere ne Tryphon, sicut occiderat omnes socios Jonathæ, sic et ipsum Jonatham occideret. Minus malum erat pueros mittere cum pecuniis, atque periculo exponere, quam tumultum populi et militum, tam periculoso tempore expectare; præcipue cum equidem per tumultuantem populum pueri mittendi forent, licet Simon fuisset invitus: nam ut mitterentur, volebant omnes amore Jonathæ.

Insuper non erat certum, pueros esse occidendos. Nam Simon sperare poterat, fore ut Tryphon cum patre filios teneret captivos, donec forte major summa pecuniaria in omnium redemptionem penderetur, vel sub iniquis etiam conditionibus, modo cultui divino non repugnarent, pax iniretur. Licet igitur pueri isti exponerentur periculo mortis; tamen Simon eos mittendo nullatenus cooperabatur homicidio: quia respectu istius periculi habebat se permissive, idque ad evitandum majus malum, quod certo erat secuturum: siquidem si eos non misisset, haud dubie secuta fuisset rebellio populi et militum, ex qua rebellione in istis rerum circumstantiis imminerebat plenus interitus reipublicæ judaicæ.

Petes, quinam sint quatuor fratres Simonis, super quorum sepulcrum dicitur extruxisse septem pyramides.

R. Postquam impius Tryphon Jonatham ac filios ejus occidisset, lib. I, cap. XIII, 25: *Simon accepit ossa Jonathæ fratris sui, et sepelivit ea in Modin civitate patrum ejus...* §. 27: *Et edificavit super sepulcrum patris sui et fratrum suorum ædificium altum visu, lapide polito retro et ante:* §. 28: *Et statuit septem pyramidas, unam contra unam patri et matri et quatuor fratribus.* Hi autem quatuor Simonis fratres nominantur, lib. I cap. II, 2 et seq. omnesque jam mortui erant, nempe Joannes a Madabensibus, Eleazarus sub elephante, Judas in prælio, Jonathas a Tryphone occisi. Itaque patri et matri, et his quatuor fratribus Simon statuit pyramides sex, sibi vero extruxit septimam. Quod vero Eleazar ille, qui sub elephante occubuit, fuerit unus ex fratribus Simonis, testatur Josephus lib. XII Antiq. cap. 14, ubi dicit, Eleazarum istum esse fratrem Judæ Machabæi.

Dices: Eleazar iste, qui mortuus est sub elephante, lib. I, cap. VI, 45, dicitur *filius Saura*; ergo non est ille, qui erat frater Judæ et Simonis: nam illi erant filii Mathathie.

R. neg. consequ.: quia vox *Saura* non debet intelligi tanquam nomen proprium, sed appellativum, quo proprietas aliqua Eleazari designatur, nempe fortitudo, quasi diceretur: Eleazar filius fortitudinis. Unde vox *Saura* non est nomen patris, sed agnomen Eleazari, qui teste Josepho, tantum facinus, Juda

fratre suo auctore, tentavit. Cap. 2 hujus libri vocatur *Abaron*, et ibidem in textu græco *Avaran*. Teste autem Serario, *Avar* significat idem, ac *roborare vel fortificare*. Unde sicut Mamilus, aut Manilius, non a patre, sed ab occiso hoste, et detracto torque aureo, apud Livium lib. VII dicitur *Torquatus*, ita Eleazar ab actu fortitudinis dicitur *Abaron*, *Avarani*, vel *Saura*.

QUÆSTIO VII. — DE QUIBUSDAM ALIIS HISTORIAM MACHABÆORUM CONCERNENTIBUS.

Quæres 1. cur, lib. II, cap. III, cognita intentione Heliodori fuerit tanta consternatio inter Judæos, quandoquidem, ut patet ex responso Oniæ, nullam vellet injuriam loco sacro inferre, sed tantum ad regem deferre pecunias, non sacras, seu quæ pertinebant ad templum, sed alias, quæ in templo depositæ erant a viduis et a Tobia.

R. Quia omnes credebant, loco illi sanctissimo omnimodam deberi immunitatem, ita ut quidquid ibidem depositum esset, fidelissime servaretur. Hanc autem immunitatem videbant pessumdandam, si Heliodorus intentum suum consequeretur. Et ob eam rationem erat fletus communis ac ejulatus. Unde de hac re sic loquitur S. Ambros., lib. II Offic., cap. 29: *Cum indicium factum est pecuniarum, quas in templo Jerosolymis reperiri posse, Simon nefarius regi prodidit, missus in Jerusalem Heliodorus ad templum venit. Flebant omnes, quod in contemptum locus venturus foret, si nec in Dei templo tuta fidei servaretur custodia.*

Q. 2. quis sit sensus verborum Oniæ, lib. II, cap. III, 12: *Decipi vero eos, qui credidissent loco et templo, quod per universum mundum honoratur, pro sui veneratione et sanctitate omnino impossibile esse.*

Respondeo locum istum secundum se esse obscurum, nec manendo in solo textu nostro, præcise seu omnino exacte sciri posse, quid per illa verba velit Onias. In græca autem editione nihil est obscuritatis; nam sic sonat: *Per injuriam autem fraudari eos, qui sanctitate loci, et majestate templi per universum mundum honorati, ejusque immunitati confisi essent (deponentes videlicet ibi pecuniam suam) id per absurdum esse ac prorsus indignum, nempe pecunias ex illo loco auferre in commodum regis. Ac proinde per illa verba significat Onias, indignum esse, ac prorsus fieri non debere, seu non posse (quod interpretes noster vertit: Impossibile) ut fallerentur illi spe sua, qui sanctitate et securitate loci confidentes, ibidem thesauros suos, tanquam in loco tutissimo, deposuissent.*

Q. 3. quid significetur per ephēbiam, de qua agitur lib. II, cap. IV, 9.

R. vocem *ephebia* proprie significare ætatem quatuordecim, aut quindecim annorum, quando finita pueritia inchoatur adolescentia; et juvenis illam ætatem agens vocatur *ephebus*. Hoc autem loco *ephebia* significat lupanar, seu locum in quo alebantur et prostituebantur ephēbi, seu juvenes primum puberes, ut

essent scorta pro abominanda libidine contra naturam, de quibus ibidem §. 12 dicitur: *Impius Jason ausus est... optimos quosque Epheborum in lupanaribus ponere.*

Q. 4. quo sensu capite citato, §. 15, Jason vocetur non sacerdos.

R. Non ob genus aut familiam erit enim frater Oniæ legitimi pontificis, sed ob mores et vitam, sacerdotem, propter impietatem indignam, cujus specimen dedit dum contra fas extrusit Oniam, et pecuniis seipsum intrusit. Quare non eodem modo intelligendum est quod dicitur §. 25 de Menelao: *Nihil quidem habens dignum sacerdotio, animos vero crudelis tyranni, et feræ belluæ iram gerens.* Menelaus enim nec genere, nec familia, nec moribus erat sacerdos, utpote benjaminita.

Q. 5. quid sibi velit textus lib. II, cap. V, 19, in quo sic legitur: *Verum non propter locum gentem, sed propter gentem locum elegit Deus.*

R. Deum per hoc significare, quod principaliter propter homines locum aliquem elegerit, in quo quasi habitaret, et mirabilia operaretur, ut nempe beneficeret hominibus, ad locum illum recurrentibus. Quando vero gens propter impietatem suam non merebatur gaudere privilegiis, loco illi quasi alligatis, Deus permittebat ut locus contaminaretur, a gentilibus possideretur, etc., uti factum est circa templum hierosolymitanum, de quo hic, quod ob impietatem sacerdotum et populi permisit a gentilibus contaminari. Unde hinc retunditur quorundam superstitio, putantium locum aliquem vel templum ita Deo placere, ut quantumcunque enormia sint peccata populi, non permittat locum illum profanari, etc. Contrarium enim videmus hisce nostris temporibus, quibus Deus satis ostendit, quod non propter locum, quantumcunque magnificentem et habitum sacrum, gentem elegerit, sed propter peccata gentis locum, imo tam multa loca sacra rejecerit, et profanari permiserit, partim a Turcis et partim ab hæreticis.

Neque tamen propterea cum hæreticis dicendum est, quod Deus nunquam parcat genti peccatrici propter merita sanctorum, qui locum illum incoluerunt,

et sancta conversatione iflustrarunt, vel etiam tantum suis sanctis reliquiis ornant. Nam quod Deus sæpe genti peccatrici parcat propter merita sanctorum qui locum illum incoluerunt, vel sancta conversatione illustrarunt, inter alia inde patet, quod Judæis sæpe pepercerit propter Abraham, Isaac, Jacob, et propter David servum suum: et Sodomitis pepercerit propter decem solum justos, si in eo loco fuissent inventi. Aliud igitur est eligere gentem propter locum, id est, propter nudam aliquam loci qualitatem, qua Deus incorporeus non delectatur; aliud propitium esse populo peccanti, et vindictam debitam remittere propter merita sanctorum, qui Deo placuerunt. Item quod Deus parcat peccatoribus pœnitentibus, si confugiant ad locum divino cultui deputatum, et ibi Deum orent, liquet ex lib. II Paralip., cap. VI et VII, ubi petit et impetrat Salomon veniam peccantibus Israelitis, si ad templum hierosolymitanum recurrant, ibidemque Deum orent. Sed nec hoc est gentem propter locum eligere, sed tantum genti pœnitenti indulgere propter preces, quibus locus ille deputatus est; quod tamen non faciet, si homines permaneant in peccatis, quantumcunque cum iis, de quibus Jerem. VII, dicant et clament: *Templum Domini, templum Domini, templum Domini est.*

Q. 6. quis sit iste Josephus, quem cum aliis ducem populi statuit Judas, lib. II, cap. VIII, 22.

Estius alique putant fuisse unum ex fratribus nepotem, quem fratrem vocat, sicut Abraham dixit ad Loth, Gen. XIII: *Fratres enim sumus.* Sed

R. Verosimilius hic Josephus erat germanus Judæ frater Eleazar, qui binomius etiam vocatus est Josephus: neque enim est verosimile Eleazarum hic abfuisse. Nec refert, quod ille Eleazar oppressus sit ab elephante: nam hæc historia prior est tempore quam illa, de qua lib. I, cap. VII: nam in hac pugna superstes est Nicanor, in lib. autem I nulla est pugna cum Nicanore nisi illa, capite VII, in qua et cæsus legitur. Proinde Eleazarus ille cum aliis hoc loco plenus victor fuit; cap. autem VI, lib. I cecidit ut pugil animosus, dum tanquam dux ipsum regem perimere meditabatur, quem elephanti insidare arbitrabatur.

INDEX RERUM.

QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

PARS PRIMA. DILUCIDIATIO IN LIBRUM GENESIS.	
PREFATIO.	5-6
Quæstio præliminaris. An Moyses scripserit quinque priores S. Scripturæ libros.	5
Solvuntur argumenta.	7
CAPUT PRIMUM. — Quæst. I. Quid intelligatur v. 1 per principium, in quo creavit Deus cælum et terram.	11
Solvuntur argumenta.	12
Quæst. II. Quis fuerit ille Spiritus Dei, qui ferebatur super aquas.	15
Solvuntur argumenta.	16
Quæst. III. Quid v. 6 intelligatur per firmamentum, et an super illud aquæ naturales reperiantur.	19
Solvuntur argumenta.	20
Quæst. IV. Utrum aves, æque ac pisces, ex aqua productæ sint.	24
Quæst. V. An Adam fuerit omnium hominum primus.	26
Solvuntur argumenta.	27
CAP. II. — Quæst. I. De paradiso terrestri.	33
§ 1. De Fuvio, qui egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradysum, qui inde dividitur in quatuor capita.	34
§ 2. Quo in loco conditus fuerit paradysus.	38
Quæst. II. Utrum paradysus adamiticus etiamnum existat.	42
Solvuntur argumenta.	45
Quæst. III. De formatione Adami et Evæ.	47
CAP. III. — Quæst. I. An v. 1 agatur de vero serpente.	51
Quæst. II. Quid intelligatur dum serpenti dicitur v. 15: Inimicitias ponam, etc.	54
CAP. IV. — Quæst. I. A quo Cain et Abel sacrificandorum acceperint.	56
Solvuntur argumenta.	57

- Quaest. II. Quo sensu dixerit Deus ad Cain, v. 7: Sub te erit appetitus ejus, et tu dominaberis illius. 60
Solvuntur argumenta. 61
Quaest. III. An Lamech peccaverit ducendo secundam uxorem. 63
Quaest. IV. Quomodo v. 26 dicatur de Eos: Iste cepit invocare nomen Domini. 65
CAP. V. — Quaest. I. An anni primorum hominum fuerint pares nostris. 66
Solvuntur argumenta. 67
Quaest. II. Utrum protoparentes egerint poenitentiam, et sint salvati. 70
Quaest. III. An Sem sit primogenitus filiorum Noe. 75
CAP. VI. — Quaest. I. Quinam intelligantur per filios, et filias hominum. 76
Quaest. II. Quaedam resolvuntur. 79
CAP. VII. — Quaest. I. De animalibus, quae fuerunt in arca. 81
Quaest. II. De tempore, quo factum est diluvium. 82
CAP. VIII. — Quaest. I. Quomodo concilietur textus hebraicus cum nostro, ubi de corvo dicitur v. 8: Egrediebatur, et non revertebatur. 85
Quaest. II. Quot anni fluxerint a mundo condito usque ad finem diluvii. 84
§ I. Cui chronologiae adherendum sit. *Ibid.*
Solvuntur argumenta. 88
§ 2. Quandiu diluvium duraverit, et quomodo ejus chronologia formari debeat. 95
§ 3. Quomodo a mundo condito usque ad finem diluvii deducatur chronologia. 96
CAP. IX. — Quaest. I. An peccaverit Noe per ebrietatem de qua vers. 21. *Ibid.*
Solvuntur argumenta. 98
Quaest. II. Quomodo caetera huc spectantia resolvantur. 99
CAP. X. — Quaest. I. Quis et qualis fuerit iste Nemrod, de quo v. 8. 100
Quaest. II. Utrum divisio linguarum et gentium contigerit in ortu Phaleg, et inde nomen sit ei inditum; an vero contigerit in ulteriores ejus aetate. 103
CAP. XI. — Quaest. I. An inter Arphaxad et Sale, v. 12, omisus sit Cainan. 106
Solvuntur argumenta. 108
Quaest. II. Quo anno patris sui Thare natus sit Abraham. 113
§ I. Proponitur ac propugnatur sententia asserens Abram esse natum anno patris sui 130. *Ibid.*
Solvuntur argumenta. 115
§ 2. Proponitur ac propugnatur sententia asserens Abram esse natum anno patris sui 70. 122
Solvuntur argumenta. 125
CAP. XII. — Quaest. I. De vocatione Abrae, et promissione ad eum facta. 127
Solvuntur argumenta. 129
Quaest. II. An dicto vel facto hoc capite peccaverit Abram. 130
CAP. XIII. — Quaest. I. An Lot se disjungens ab Abram fuerit culpabilis. 141
Quaest. II. Quomodo Abram potuerit ex uno loco omnem terram Chanaan, semini suo promissam conspiciere. 145
CAP. XIV. — Quaest. I. Unde Abram hic vocetur Hebraeus, et an juste irruerit in reges, qui abduxerant Lot. 143
Quaest. II. Quis, et qualis fuerit Melchisedech rex Salem. 149
Quaest. III. An Melchisedech verum obtulerit sacrificium praefigurans sacrificium Missae. 152
Solvuntur argumenta. 155
CAP. XV. — Quaest. I. De symbolis, quibus triplex generatio, ac status populi judaici in Aegypto sunt praesignata Abrae. 164
Quaest. II. Quomodo concilietur textus hic v. 15 cum Exodi XII, vers. 40. 166
Solvuntur argumenta. 171
CAP. XVI. — Quaest. unica. De conjugio Abrae cum Agar ancilla aegyptiaca. 176
CAP. XVII. — Quaest. I. Quandonam, et in quem finem instituta sit circumcisio. 180
Quaest. II. Quo sensu dicitur v. 14: Masculus, ejus praepitui caro circumcisio non fuerit, delebitur anima illa de populo suo: quia pactum meum irritum fecit. 182
Solvuntur argumenta. 184
Quaest. III. An Abrahami impotentia ad generandum, de qua v. 17, fuerit absoluta, an vero tantum respectiva. 190
CAP. XVIII. — Quaest. unica. De tribus viris, qui Abrahamo apparuerunt. 191
CAP. XIX. — Quaest. I. An peccaverit Lot v. 8 offerens filias suas Sodomitis. 194
- Solvuntur argumenta. 190
Quaest. II. Quid censendum de ebrietate et incestu Lot, ac filiarum ejus. 190
Solvuntur argumenta. 202
CAP. XX. — Quaest. unica. Quid eruatur ex his Abrahami verbis v. 12: Vere soror mea est, filia patris mei, et non filia matris meae. 204
CAP. XXI. — Quaest. unica. Unde nomen suum sortitus sit Isaac, et an sine culpa ejectus sit Ismael cum matre sua. 205
CAP. XXII. — Quaest. unica. An laudem promeruerit Abraham volendo immolare filium suum Isaac. 208
CAP. XXIII. — Quaest. unica. Quomodo conciliandus textus hic v. 8 cum verbis S. Stephani Act. VII, v. 15 et 16. 210
Solvuntur argumenta. 211
CAP. XXIV. — Quaest. unica. De juramento famuli Abraham etposito a se signo, quo futuram Isaac uxorem dignosceret. 219
CAP. XXV. — Quaest. I. De conjugio Abraham cum Cetura, et morte illius patriarchae. 220
Quaest. II. Quid indicet oraculum divinum de geminis, adhuc in utero Rebecca conclusis. 221
Quaest. III. An et quomodo peccaverit Esau vendendo, et Jacob emendo primogenita. 222
Solvuntur argumenta. 224
Quaest. IV. De quibusdam aliis huc spectantibus. 227
CAP. XXVI. — Quaest. unica. An idem sit Abimelech, de quo hic et cap. 20. 228
CAP. XXVII. — Quaest. unica. An dicta et facta Jacob praecipiens benedictionem fratri suo, excusari possint a mendacio. 252
CAP. XXVIII. — Quaest. unica. An hoc cap. culpandus sit Jacob. 253
CAP. XXIX. — Quaest. I. An in initio, an vero in fine primae septennii, Laban fecerit nuptias. 240
Quaest. II. An et quomodo hic peccaverit Laban, et Jacob. 245
Quaest. III. An Jacob potius sit optatis nuptiis Rachel in initio alterius septennii, an in fine. 245
CAP. XXX. — Quaest. I. An culpabilis sit Jacob, quod quatuor acceperit uxores. 246
Quaest. II. De Nativitate Joseph. 247
Quaest. III. An Jacob in novo pacto, quod iniiit cum Laban, alicuius peccati reus fuerit. 248
CAP. XXXI. — Quaest. I. Cur Jacob inscio Laban cum uxoribus et liberis abierit. 252
Quaest. II. De federe et juramento inter Jacob et Laban. 255
CAP. XXXII. — Quaest. unica. Quis fuerit iste vir qui luctatus est cum Jacob vers. 24. 254
CAP. XXXIII. — Quaest. unica. An hoc cap. in aliquo deliquerit Jacob. 256
CAP. XXXIV. — Quaest. unica. An et quomodo peccaverint Simeon et Levi, auctores caedis. 258
CAP. XXXV. — Quaest. unica. An hoc cap. alicujus peccati arguendus sit Jacob. 259
CAP. XXXVI. — Quaedam resolvuntur. 262
CAP. XXXVII. — Quaest. unica. Quomodo verificentur duo somnia Joseph. 265
CAP. XXXVIII. — Quaest. I. An ea, quae hic narratur de Juda ejusque filiis ac nuru, contingere potuerint tempore medio inter venditionem Joseph, et descensum Jacob in Aegyptum. 266
Quaest. II. Quale peccatum hic commiserit Judas, et quale Thamar. 270
CAP. XXXIX, XL, XLI. — Quaest. unica. An his tribus capitibus alicujus peccati sit arguendus Joseph. 272
CAP. XLII. — Quaest. unica. An hoc cap. alicujus peccati arguendus sit Joseph. 277
CAP. XLIII, XLIV, XLV. — Quaest. unica. An in omnibus hic factis a peccato possit vindicari Joseph. 282
CAP. XLVI. — Quaest. I. Quomodo vers. 15 sibi constet numerus 55 posterorum Lia. 287
Quaest. II. De numero eorum, qui ex familia Jacob ingressi sunt Aegyptum. 289
§ I. Proponuntur et examinantur quaedam sententiae. *Ibid.*
§ 2. Proponitur et propugnatur sententia verisimilior. 291
Solvuntur argumenta. 295
CAP. XLVII. — Quaest. I. — Quare Jacob tanfopere optaverit sepeliri in Chanaan, et cur desuper a Josepho juramentum postulaverit. 299
Quaest. II. An cum textu nostro pariter retinenda sit lectio LXX Interp. qui vers. 31 legunt: Adoravit Israel fastigium virgae ejus. 300
CAP. XLVIII. — Quaest. unica. Cur Jacob benedice-

- illis Joseph, sibi adoptatis, dexteram imposuerit minori, sinistram majori. 301
CAP. XLIX. — Quaest. I. Quid vaticinatus sit Jacob de primogenito suo Ruben. 302
Quaest. II. Quandonam facta sit dispersio Simeonis et Levi, quam hic praedicit Jacob. 305
Quaest. III. Qualis fuerit benedictio, quam Jacob imperitus est filio suo Juda. 304
Quaest. IV. Utrum hoc Jacobi oraculum: Non auferetur sceptrum de Juda, etc., fuerit impletum in natiuitate Christi. 306
Solvuntur argumenta. 308
Quaest. V. De benedictionibus reliquorum patriarcharum. 319
CAP. L. — Varia resolvuntur de pompa funeris, et planctu Aegypti super Jacob: item de Josepho consolante fratres, etc. 321
PARS SECUNDA. DILUCIDATIO IN LIBRUM EXODI. PRAEFATIO. 323-324
CAP. PRIMUM. — Quaest. I. An fecunditas et multiplicatio filiorum Israel in Aegypto sit adscribenda soli naturae, an etiam singulari Dei beneficio. 325
Quaest. II. Quis fuerit rex novus Aegypti, qui oppressit Israelitas. 326
Quaest. III. Quandonam inceperit, et quando duraverit dura servitus Israelitarum in Aegypto. 327
Quaest. IV. An Deus remuneraverit mendacium obstetricum. 330
CAP. II. — Quaest. I. Quomodo facilius servari poterit Aaron quam Moyses, et an hic natus sit ex matrimonio incestuoso. 331
Quaest. II. An culpandi sint parentes Moysis quod exposuerint eum in careto ripae fluminis. 332
Quaest. III. An Moyses juste occiderit Aegyptium. 335
CAP. III. — Quaest. I. An revera apparuerit Deus in rubo ardente, an autem angelus vicem Dei gerens. 337
Solvuntur argumenta. 338
Quaest. II. De quibusdam aliis huc spectantibus. 342
CAP. IV. — Quaest. I. Quid significaverit virga Moysis in colubrum versa. Quid manus leprosa, quid sanata. 345
Quaest. III. An Moyses fuerit revera ineloquens, et peccaverit nimium renitendo missioni divinae. 345
Quaest. IV. Cui angelus intenterit mortem; an Moysi, an filio ejus. et quae fuerit causa tanti periculi. 347
CAP. V, VI. — Quaedam resolvuntur. 349
CAP. VII, VIII, IX, X, XI. — Quaest. I. An fuerint veri dracones seu serpentes, in quos leguntur versa virgae magorum. 351
Quaest. II. Quomodo virgae magorum potuerint verii in dracones. 355
Quaest. III. De decem plagis aegyptiacis. 356
Quaest. IV. Quinam intelligantur nomine primo genitorum. 363
Quaest. V. Qualis fuerit ille percussor, an bonus, an malus angelus. 363
CAP. XII. — Quaest. I. Quomodo apud Hebraeos differat annus sacer a communi seu vulgari, et undenam mensium nomina ipsi acceperint. 370
Quaest. II. De agno paschali ejusque qualitatibus. 371
Quaest. III. Quo ministro esset agnus immolandus. 372
Quaest. IV. Quaedam alia resolvuntur. 376
CAP. XIII. — Quaest. I. Quid sibi velit lex de sanctificatione primogenitis. 378
Quaest. II. An retinenda sit lectio nostra, ubi vers. 18 dicitur: Et armati ascenderunt filii Israel de terra Aegypti. 379
CAP. XIV. — Quaest. I. De divisione et transitu maris Rubri. 382
Quaest. II. Utrum revera Haebraei a littore Aegypti ad oppositum littus, medias inter maris Rubri aquas pervenerint. 384
Solvuntur argumenta. 386
CAP. XV. — Quaest. I. De carmine, quod pro parte victoriae ceclit Moyses cum filiis Israel. 390
Quaest. II. An virtus istius ligni, quo Moyses aquas amaras reddidit dulces, fuerit naturalis. 391
CAP. XVI. — Quaest. I. An primus dies, quo pluit manna fuerit dominicus. 392
Quaest. II. An manna tam probis quam improbis indifferenter praebuerit omne delectamentum et omnis saporis suavitate. 395
CAP. XVII. — Quaest. I. De percussione petrae, ex qua fluxit aqua. 395
Quaest. II. De bello Amalec contra Israelitas. 397
CAP. XVIII. — Quaest. I. Quis et qualis fuerit iste Jethro. 398
Quaest. II. An ea quae hic narratur de Jethro, exponenda sint per prolepsin seu anticipationem. 400
- CAP. XIX. — Quaest. unica. Quo die post exitum de Aegypto data sit lex in monte Sinai. 405
CAP. XX, XXI, XXII, XXIII. — Quaest. I. Quae partitio in praecipis Decalogi praefenda et servanda sit. 407
Quaest. II. De dimissione servi Hebraei. 411
Quaest. III. An lex talionis, Judaeis praescripta, fuerit fomes, an potius limes vindictae. 413
CAP. XXIV. — Quaest. I. De 70 senibus deputatis pro populo et altari a Moysae aedificato. 415
Quaest. II. Cur Moyses acceptum sanguinem partim fuderit super altare, partim resperserit in populum. 416
Quaest. III. Sub qua forma Moyses et designati principes populi viderint Deum Israel. 418
CAP. XXV. — Quaest. I. Cujus materia et forma fuerit arca foederis, et quid in ea contineretur. 419
Solvuntur argumenta. 420
Quaest. II. An propitiatorium fuerit supra arcam elevatum, an vero immediatum ejus operculum. 424
Solvuntur argumenta. 425
CAP. XXVI. — Quaest. unica. De structura tabernaculi. 427
CAP. XXVII. — Quaest. unica. Quale fuerit altare holocaustorum. 429
Solvuntur argumenta. 430
CAP. XXVIII. — Quaest. I. De prima veste pontificis propria, dicta superhumerali. 435
Quaest. II. Cujusmodi fuerit rationale iudicii, quod pontifex supra pectus gestabat. 435
Quaest. III. An in rationali iudicii fuerint characteribus expressa doctrina et veritas. *Ibid.*
Solvuntur argumenta. 437
CAP. XXX. — Quaest. I. Quale fuerit altare thymiamatis. 440
Quaest. II. An altare thymiamatis fuerit constitutum in sancto sanctorum, an autem in sancto tantum. 442
Solvuntur argumenta. 449
CAP. XXXI. — Quaedam explicantur. 459
CAP. XXXII. — Quaest. I. Cur rem adeo pretiosam, scilicet in aureas petierit Aaron ad conflandum vitulum et quomodo peccaverit idololatriae cooperando. 461
Quaest. II. An Hebraei in vitulo adoraverint verum Deum, an potius vitulum. 462
Quaest. III. An noster textus, ubi dicuntur cecidisse de populo quasi 25,000, praefendus sit caeteris editionibus, ubi tantum numerantur 5,000. 465
§ I. Proponitur opinio, quae asserit cecidisse quasi 25,000. 464
§ II. Proponitur opinio, quae asserit cecidisse tantum quasi 5,000. 467
Quaest. IV. An dum Moyses Deum rogavit, aut populo noxam dimitti, aut se deleri de libro quem Deus scriperat congrue intelligatur liber praedestinationis. 468
CAP. XXXIII. — Quaedam resolvuntur. 470
CAP. XXXIV. — Quaest. unica. Uter scripsit Decalogum in secundis tabulis, an Deus, an Moyses. 471
CAP. XXXV et quatuor seq. — Quaedam resolvuntur. 475
CAP. XL. — Quaest. unica. De erectione tabernaculi. 477
PARS TERTIA. DILUCIDATIO IN LIBRUM LEVITICI. PRAEFATIO. 477-478
CAP. I. — Quaest. I. An sacrificia veteris legis fuerint bona, sacra, ac Deo grata. 479
Quaest. II. De holocausto, et conditionibus ad illud requisitis. 482
Quaest. III. Quo ritu offerebatur holocaustum ex animalibus minoribus. 483
CAP. II. — Quaest. I. Cujusmodi fuerit oblatio, quam Hebraei appellant *mincha* et an fuerit verum sacrificium. 486
Quaest. II. Ob quas rationes Deus instituerit sacrificium farinaceum. 487
CAP. III. — Quaest. I. Unde dicta sit hostia pacifica, et quis ejus usus. 488
Quaest. II. An Judaei debuerint abstinere ab omni adipi eumque Deo consecrare. 489
CAP. IV. — Quaest. I. An lex hostiae pro peccato non tantum extendatur ad praecipia caeremonialia, sed etiam ad naturalia. 495
Quaest. II. De hostia pro peccato pontificis. 494
CAP. V. — Quaest. I. Quomodo, qui juravit male quid facere, oblitusque postea intellexerit, iuraret poenitere, cum juramentum de re mala non obliget. 497
Quaest. II. An Judaeis ad remissionem peccati coram Deo, opus fuerit speciali confessione. 499
CAP. VI. — Quaest. I. An lex offerendi hostias pro expiandis injuriis, in proximum commissis, respiciat solos casus occultos. 508

- Quaest. II. De sacrificio vespertino, quod Deus tota nocte ardere voluit, et igne perpetuo. 501
 CAP. VII. — Quaest. I. An vers. 7 per peccatum recte intelligatur commissio, et per delictum omissio. 502
 Quaest. II. An per peccatum rectius intelligatur culpa scienter commissi, per delictum vero noxa ignoranter perpetrata. 505
 CAP. VIII. — Quaest. unica. An consecratio Aaronis et filiorum ejus contigerit eodem die, quo erectum est tabernaculum. 505
 CAP. IX. — Quaest. I. Quando et quomodo Aaron celebraverit primitias. 506
 Quaest. II. Cur ignem coelestem Deus miserit, qui devoraret victimas Aaronis, et quandiu hic sacer ignis servatus fuerit. 508
 CAP. X. — Quaest. I. Quale fuerit incensum, quod Nadab et Abiu Deo obtulerunt ex igne alieno. 509
 Quaest. II. Quaedam alia ad hoc cap. spectantia resolvuntur. 512
 CAP. XI. — Quaedam resolvuntur. 514
 CAP. XII. — Quaest. I. An lex purificationis etiam comprehenderit D. Virginem. 515
 Quaest. II. An sacrificia puerperae praescripta, non tantum pro matre pariente, sed et pro prole oblata sint. 518
 CAP. XVI. — Quaest. I. Quo tempore, et qua de causa Deus instituerit festum expiationis. 522
 Quaest. II. Quenam caeremoniae fuerint adhibita singulis annis in festo Expiationis. 524
 Quaest. III. Cui oblati fuerit caper emissarius. 526
 Quaest. IV. Quomodo potuerit pontifex sanguinem vituli spargere, et orare conversus ad orientem. 529
 Quaest. V. Cujus altaris cornua asperserit pontifex sanguine vituli et hirci. 550
 CAP. XVII. — Quaedam resolvuntur. 553
 CAP. XVIII. — Quaest. I. Qualis vita hic promittitur observantibus Dei mandata, an temporalis, an aeterna. 553
 Quaest. II. An aequae expressis terminis prohibeatur conjugium filiae cum patre, ac filii cum matre. 559
 CAP. XIX. — Quaedam explicantur. 541
 CAP. XX. — Quaest. I. An Moloch fuerit Deus Ammonitarum, cui parentes filios suos consecrabant per ignem, et quis fuerit hujus consecrationis ritus. 544
 Quaest. II. Quaedam alia resolvuntur. 546
 CAP. XXI. — Quaest. I. Quomodo prohibeatur contaminari pontifex ex ingressu ad mortuum patrem, cum non videatur potuisse esse pontifex nisi illo mortuo. 548
 Quaest. II. An pontifex et sacerdotes aaronici adstricti fuerint, ad ducendas uxores de sola tribu Levi. 550
 CAP. XXII. — Quaest. unica. Quinam potuerint vesci carnibus sanctificatis, quae ex hostia pacifica cedebant in partem sacerdotis. 551
 CAP. XXIII. — Quaest. I. Quot festa habuerint Judaei, et quae inter illa differentia. 555
 Quaest. II. Quo die Judaei celebraverint festum Azymorum, obtulerint manipulum spicarum, et quomodo computaverint festum Pentecostes. 554
 CAP. XXIV. — Quaest. unica. Cur Moyses blasphemum non punierit, nisi prius obtento divino responso. 556
 CAP. XXV. — Quaest. I. An Domino fundi non licuerit anno sabbatico quidquam colligere ex vinea vel agro. 557
 Quaest. II. Quomodo apud Judaeos computaretur annus jubilaeus. 558
 Quaest. III. Quandonam computus annorum sabbaticorum, et jubilaei primum inceperit. 562
 Quaest. IV. Quibus de causis Deus voluerit, ut Hebraei in jubilaeis redirent ad possessiones suas, et quid statuerit circa domos urbanas et suburbanas. 565
 CAP. XXVII. — Quaest. I. Cur Deus praescripserit redemptionem votorum, quibus Hebraei se dedicabant ministerio tabernaculi. 565
 Quaest. II. Cujusmodi fuerit votum, quo res ita consecratur Deo, ut destrui deberet, aut naturaliter aut civiliter. 566
PARS QUARTA. DILUCIDATIO IN LIBRUM NUMERORUM.
 Praefatio. 567-568
 CAP. I. — Quaest. I. An et quomodo differat haec enumeratio Israelitarum ab ea, quae refertur Exod. XXXVIII, et ob quem finem facta sit. 567
 Quaest. II. Quales fuerint principes tribuum, et cur Moysi fuerint adjuncti. 570
 CAP. II. — Quaest. unica. Quae tribus militarent sub quo libet vexillo. 571
 CAP. III. — Quaest. I. An per custodias, levitis praecipuas, congrue intelligantur vigiliae nocturnae. 572

- Quaest. II. De numeratione levitarum. 575
 CAP. IV. — Quaest. unica. An supra mensam propositionis Deus mandaverit semper panes esse, etiam cum portaretur per desertum. 575
 CAP. V, VI. — Quaest. I. Quomodo pro peccato injustitiae hic praescribatur restitutio summam capitalis, et quinta insubter partis. 577
 Quaest. II. Quenam caeremoniae adhiberentur, dum mariti uxores, de adulterio suspectas, explorabant per aquas maledictas. 578
 Quaest. III. De voto et consecratione Nazaraeorum: item de forma benedictionis, qua sacerdotes benedicebant populo. 579
 CAP. VII. — Quaest. unica. Quo tempore facta sit oblatio per principes singularum tribuum. 581
 CAP. IX. — Quaest. unica. An hic servetur ordo historiae et temporis: et quando immundi debuerint celebrare pascha. 583
 CAP. X. — Quaest. I. An Hebraei primo venerint in desertum Pharan; et quis servatus ordo, dum castrorum acies proficiscebatur. 586
 Quaest. II. Quis fuerit iste Hobab, de quo v. 29. 587
 CAP. XI. — Quaest. I. An murmur populi ob laborem itineris et desiderium carnis fuerit unum et idem. 589
 Quaest. II. Quomodo Moyses dicat se non posse solum sustinere onus, et quomodo Deus ejus spiritum dividerit septuaginta senioribus. 591
 Quaest. III. An Moyses hic peccaverit. 592
 CAP. XII, XIII, XIV, XV. — Quaest. I. Quae fuerit illa Aethiopiassa uxor Moysi. 595
 Quaest. II. An haec mansio in Cades sit eadem cum mansione trigesima tertia. 594
 Quaest. III. An ex iis, qui de Aegypto exiverunt, soli Josue et Caleb intraverint terram promissionis. 595
 CAP. XVI. — Quaest. unica. An Core cum filiis fuerit a terra absorptus. 597
 CAP. XVII, XVIII. — Quaest. I. Quale nomen fuerit inscriptum virgis principum, et qualis fuerit virga Aaronis. 600
 Quaest. II. Quales proventus tribui Levi fuerint assignati in terra Chanaan. 601
 CAP. XX, XXI. — Quaest. I. Quo anno peregrinationis venerint in desertum Sin, ubi mortua est Maria soror Moysi. 605
 Quaest. II. Qua virga Moyses petram percusserit, et quomodo ad aquas contradictionis peccaverit. 604
 CAP. XXII, XXIII, XXIV. — Quaest. I. Utrum Balaam fuerit propheta Dei, an diaboli. 607
 Quaest. II. Quaedam resolvuntur de benedictione, et prophetia Balaam: item de execratione mentis, et pravo consilio ejus. 610
 Quaest. III. An sollemnis illa prophetia: Orietur stella ex Jacob, congrue intelligatur de Christo. 612
 CAP. XXV, XXVI. — Quaest. I. Cujusmodi fuerit idolum Beelphegor; et an Moyses jussisset principes populi occidi, an vero congregari tanquam iudices. 614
 Quaest. II. Quomodo subsistat foedus sempiternum, quo Deus promisit Phines summum sacerdotum. 615
 CAP. XXVII, XXVIII. — Quaest. I. Quo titulo postularint filiae Salphaad possessionem in terra promissionis. 617
 Quaest. II. De Neomenis et festo Tubarum. 618
 CAP. XXX. — Quaest. I. An sponsus potuerit irritare votum sponsae. 619
 Quaest. II. An Scriptura hic loquatur de patre, aut marito irritante votum, in quod prius consensit. 620
 CAP. XXXI. — Quaest. unica. De bello contra Madianitas. 621
 CAP. XXXII, XXXIII. — Quaedam explicantur. 622
 CAP. XXXIV, XXXV. — Quaest. I. Quomodo concilietur antilogia, quae habetur in hebraeo circa dimensionem suburbanorum. 624
 Quaest. II. An licuerit Judaeis occidere interfectorem propinqui sui, ante sententiam iudicis. 625
 CAP. XXXVI. — Quaest. unica. An omnes Hebraei, tam viri quam feminae debuerint accipere conjugem de sola sua tribu. 627
PARS QUINTA. DILUCIDATIO IN LIBRUM DEUTERONOMII.
 Praefatio. 627-628
 CAP. I. — Quaest. unica. Quibus, ubi, quando Moyses hanc legem promulgaverit, et quinam hic dicantur termini terrae promissae. 629
 CAP. II, III, IV, V. — Quaest. I. De transitu per Iudaeam, et de gigantibus. 651
 Quaest. II. An Moyses peccaverit postulando ingressum in terram promissionis. 652
 Quaest. III. Quaedam alia resolvuntur. 654

- CAP. VII, VIII, IX, X, XI. — Quaest. I. Quare praecipiatur Judaeis, ut evertant gentes Chanaanearum; et an nullo casu licuerit cum eis inire conjugia. 654
 Quaest. II. Quaedam explicantur. 655
 Quaest. III. An separatio levitarum, de qua hic cap. 10, sit eadem quae vivente Aarone facta est. 656
 Quaest. IV. De fertilitate terrae promissae, item de pluvia temporanea et serotina. 656
 CAP. XII, XIII, XIV, XV. — Proponuntur et resolvuntur variae quaestiones. 657
 CAP. XVII, XVIII, XIX. — Quaest. I. Quis fuerit in vet. lege supremus Judex controversiarum. 659
 Quaest. II. An ultimata decisio, et iudicium, tam in civilibus, quam in sacris olim pertinuerit ad pontificem vet. legis. 640
 Quaest. III. An per prophetam illum, qui cap. XVIII dicitur suscitandus, intelligi debeat Christus. 642
 Quaest. IV. An cap. XIX fiat mentio de tribus novis uribus refugii, ita ut universim fuerint novem. 645
 CAP. XXI, XXII, XXIII. — Quaest. I. Cur potius maledictus dicatur a Deo, qui pendet in ligno, quam qui moritur alio supplicii genere. 645
 Quaest. II. Quid intelligatur per Ecclesiam, a cujus ingressu prohibentur Ammonitae, et alii. 646
 CAP. XXV, XXVI. — Quaest. I. De lege suscitandi semen fratri, sine liberis defuncto. 648
 Quaest. II. Quomodo intelligatur quod jubentur Hebraei in professione gratitudinis dicere: Syrus persequebatur patrem meum. 650
 CAP. XXIX, XXX, XXXI. — Quaest. I. Quo sensu dicatur, quod vestimenta Hebraeorum non sint attrita. 651
 Quaest. II. Quaedam alia resolvuntur. 655
 CAP. XXXIV. — Quaest. unica. De morte et sepultura Moysi.
PARS SEPTIMA. DILUCIDATIO IN LIBRUM JOSUE.
 Praefatio. 655-656
 Quaestio praeliminaris. Quis sit hujus libri auctor. 657
 CAP. I. — Quaestio prima. — Quando apparitio Dei ad Josue facta sit. 658
 Quaest. II. Quid intelligatur per cibaria quae jubet Josue preparari; et quo sensu dicat Israelitas post triduum transiituros Jordanem. 659
 CAP. II, III. — Quaest. I. An Rahab, quae excepit exploratores, fuerit vere fornicaria, an tantum cauponaria. 661
 Quaest. II. An Rahab hic graviter peccaverit. 664
 CAP. V. — Quaest. unica. Quo sensu mandet Deus Josue ut secundo circumcidat filios Israel. 665
 CAP. VII. — Quaest. I. Cur et quomodo praevagationem unius Achan, Deus vindicaverit in aliis. 666
 Quaest. II. Qua ratione sacrilegium Achan detectum fuerit. 668
 Quaest. III. Quomodo Hebraei lapidaverint sacrilegum Achan, cum Deus jussisset illum igne comburi. 668
 CAP. VIII. — Quaest. unica. Cur Josue sit jussus clypeum in altum tollere. 669
 CAP. IX. — Quaest. I. Qua calliditate Gabaonitae ab Hebraeis, mediante juramento, incolumitatem et vitae suae conservationem obtulerunt. 670
 Quaest. II. An Josue cum Gabaonitis foedus inire potuerit, et an cognita fraude eos delere non deberit. 671
 Quaest. III. An juramentum a Josue et principibus populi praestitum, vere obligaverit Israelitas ad fidem datam Gabaonitis praestandam. 674
 CAP. X. — Quaest. I. Quomodo Deus adjuverit Josue pugnante contra reges Chanaanearum. 677
 Quaest. II. Quota diei hora, et quandiu steterit sol. 678
 Quaedam resolvuntur. 680
 CAP. XIII. — Quaest. I. An per fluvium turpidum qui hic constituitur terminus Judaeae meridionalis, congrue intelligatur Nilus. 681
 Quaest. II. Quibus de causis multae civitates et ditiones in terra promissionis, multo tempore adhuc remanserint Chanaanais. 682
 CAP. XIV. — Quaest. unica. Quo anno post exitum de Aegypto, Josue dividerit terram promissionis. 685
 CAP. XV. — Quaest. I. Quomodo Jerusalem hic numeretur in sorte tribus Juda, cum alibi legatur pertinuisse ad sortem tribus Benjamin. 684
 Quaest. II. Quomodo hic dicatur urbs Hebron intercepta, et gigantes deleti a Caleb, cum haec alibi a Josue gesta dicantur. 686
 Quaest. III. An ex conjugio Othonielis cum Axa probetur quod matrimonium neptis et patris in vet. lege fuerit licitum. 687
 CAP. XVI. — Quaest. I. Quo sensu dicantur urbes separate Ephraimitis in medio possessionis Manassensium, et quomodo intelligatur divisio terrae per sortes. 689

- Quaest. II. An peccaverint Ephraimitae non interficiendo Chanaanais. 690
 CAP. XVII. — Quaest. unica. Quomodo dimidia tribui Manasse ceciderint faniculi, seu sortes haereditariae decem. 691
 CAP. XVIII. — Quaest. unica. Cur Josue transtulerit tabernaculum et arcam ex Galgalis in Silo. 694
 CAP. XIX. — Quaest. unica. An ex vers. 1 et 2 recte sequatur, quod tribus Simeon non habuerit sortem sibi propriam. 692
 CAP. XX, XXI. — Quaedam resolvuntur. 694
 CAP. XXIII, XXIV. — Quaest. I. Quomodo juxta textum latinum dicatur Josue congregasse populum in Sichem, cum juxta LXX legatur id factum in Silo. 695
 Quaest. II. An S. P. Aug. docuerit, Crabrones, Israelitarum exercitui praemissos, non fuisse veros: sed metaphoricos; et quomodo dicat Josue: Non poteritis servire Domino. 696
PARS SEPTIMA. DILUCIDATIO IN LIBRUM JUDICUM.
 Praefatio. 697-698
 CAP. I. — Quaest. I. Quam ob causam filii Israel consulerint Dominum; et an per Judam a Deo designatum, intelligatur tribus tota. 699
 Quaest. II. De pugna contra regem Adonibeseec. 701
 CAP. II. — Quaest. unica. An qui hic apparuit Israelitis fuerit Phinees pontifex, an autem verus angelus. 702
 CAP. III. — Quaest. I. Quomodo Deus liberaverit Israelitas, per Othonielem, et Aod. 703
 Quaest. II. An anni interregnum, oppressionis, et quietis seorsim ab annis iudicum sint numerandi, an vero eis includendi. 707
 Solvuntur argumenta. 710
 Quaest. III. Quid censendum sit de opinione eorum, qui aliter computant annos iudicum, quam nos jam eisdem computavimus. 716
 Solvuntur argumenta. 718
 CAP. IV. — Quaest. I. An Debhora inter iudices Israel, computari possit. 719
 Quaest. II. An Jabel peccaverit occidendo Sisaram. 721
 CAP. V. — Quaedam explicantur. 725
 CAP. VI, VII, VIII. — Quaest. I. An haedum azymosque panes, quos attulit Gedeon coram angelo, produxerit ad sacrificium. 725
 Quaest. II. An Gedeon petendo duo nova miracula peccaverit. 729
 Quaest. III. Quid intelligatur per Ephod, quod ex spoliis Madianitarum fecit Ge deon. 751
 Quaest. IV. An Gedeon faciendo Ephod peccaverit. 755
 CAP. IX. — Quaest. unica. De principatu Abimelech. 757
 CAP. X. — Quaest. unica. De iudicatura Tholae et Jair. 759
 CAP. XI. — Quaest. I. Qualis fuerit Jephthe quoad natales fortunam, etc. 740
 Quaest. II. An Jephthe voverit et obtulerit reale holocaustum. 742
 Solvuntur argumenta. 744
 Quaest. III. Quid censendum de voto Jephthe, et holocausto ab illo oblato. 746
 § I. Proponitur sententia affirmans. 747
 Solvuntur argumenta. 748
 § II. Proponitur sententia negans. 751
 CAP. XIII, XIV, XV, XVI. — Quaest. I. De conceptione et nativitate Samsonis. 753
 Quaest. II. De nutu et aenigmate Samsonis. 756
 Quaest. III. An Samson non tam privatus, quam publicas injurias ultus sit. 757
 Quaest. IV. An Samson hic peccaverit ex vana gloria. 759
 Quaest. V. Quaedam alia de Samson resolvuntur. 760
 Quaest. VI. An Samson licite se cum hostibus ruina domus oppresserit. 762
 CAP. XVII. — Quaest. unica. Quandonam idololatriae Michae, alique historiae contigerint, quae in sequentibus recensentur. 761
 CAP. XVIII. — Quaest. unica. Cur et quomodo Danite novam sibi habitationem quaesierit. 767
 CAP. XIX. — Quaest. unica. De levita Ephraim, ejusque actis. 770
 CAP. XX. — Quaest. unica. De bello undecim tribuum contra Benjaminitas. 772
 CAP. XXI. — Quaest. unica. Quid censendum de juramento Israelitarum. 774
PARS OCTAVA. DILUCIDATIO IN LIBRUM RUTH.
 Praefatio. 775-776